

ninger er den største Forbrydelse, der kan begaaes i Staten, havde opstillet Strafsarbejde, saa at denne mildere Straf kunde anvendes, hvor der i det enkelte Tilfælde forelaa et noget fjernere Forsøg, en blot forbedende Handling, muligt kun en underordnet Deeltagelse i Forberedelsen af den Forbrydelse, hvorom Forslaget handler. Om man nu mener, at man skal gjøre dette, eller ikke, er ganske vist Noget, som til Syvende og Sidst berøer paa et Skjøn; jeg troer ikke, at det er muligt at anføre bestemte Grunde for eller imod.

Chr. Niemstad: Jeg skal først tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til det under Nr. 72 af tvende ærede Føllethingsmænd stillede Forslag angaaende Indførelsen af en ny § 95 om Straf for „Den, der ved Trudsel, Forhaanelse eller anden fornærmelig Udfærd krænker den Erbhøiighed, der stilles Landets lovgivende Forsamlinger.“ Det er nemlig baade af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), saavel som ogsaa af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) blevet benægtet, at denne Paragraph gik ud paa at unddrage de lovgivende Forsamlinger fra Kritiken; men jeg troer, at de ærede Medlemmer derved have overseet, hvad deres eget Forslag indeholder. Efter Forslaget skulle jo de lovgivende Forsamlinger stilles ganske paa samme Punkt som Hs. Maj. Kongen; Bestemmelsen i den nye § 95 er af det selvsamme Indhold, som Bestemmelsen i Forslagets § 90, og det er jo da aabenbart, at de ville blive forstaaede paa samme Maade, og ligesaa vist som det nu er, at efter § 90 maa Hs. Maj. betragtes som undtagen fra Kritiken, idet det ikke kan hjælpe den Vedkommende, om han ogsaa kan godtgjøre sine Bestyrdningers Sandhed, eller rettere, idet det slet ikke bliver ham tilladt at godtgjøre deres Sandhed, saaledes vil det ogsaa komme til at stille sig paa samme Maade, hvis den nye Paragraph med Hensyn til de lovgivende Forsamlinger bliver vedtagen, som den her er foreslaaet. Det vil blive opfattet paa samme Maade, som om ethvert som helst Angreb paa de lovgivende Forsamlinger, der kan kaldes „fornærmelig Ud-

færd“ — og i denne Paragraph vilde vel det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) mene, at fornærmelig Tale gaaer ind under dette Udtryk — er en saadan Overtrædelse af denne Paragraph, at den Vedkommende ikke vil kunne frie sig for Straf ved at godtgjøre Bestyrdningernes Sandhed. Det er dette, som jeg mener, er i aabenbar og fuldkommen Strid med en lovgivende Forsamlings Natur og Væsen. Hvis de ærede Medlemmer havde indskrænket deres Forslag til at angaae Trudsel alene, kunde jeg endda have forstaaet, at der var Noget deri, og jeg vilde kunne forstaae, at den her brugte Paa-beraabelse af Grundlovens § 47 havde Noget dermed at gjøre; thi dette Forhold er unægtelig analogt med det, hvorigenennem Grundlovens § 47 bestemmer Rigsdagens Ukrænkelighed, men det, som her er foreslaaet, er væsentlig forskjelligt fra, hvad Grundlovens § 47 bestemmer. Jeg maa derfor særlig fravaade at stemme for dette Forslag.

Jeg skal dernæst tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Warberg) til § 94 stillede Forslag under Nr. 71, som gaaer ud paa at udelade den Paragraph, der tillægger kongelige Prindsar og Prindsesser særlig Bestyttelse. Det ærede Medlem anførte før under sit Foredrag, at hvis Udtrykket „kongelige Prindsar og Prindsesser“ er saaledes at forstaae, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) har sagt, at det allsaa omfattede alle Descendenter af Frederik den 3die saavel som af vort nuværende Kongehus, vilde allerede det Omraade, som det da fik, udelukke Muligheden af, at denne Paragraph kunde blive vedtagen, idet han meente, at derved vilde f. Ex. ogsaa Augustenborgerne o. s. v. indbefattes derunder. Jeg maa dertil bemærke, at den Fortolkning, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) gav af Udtrykket „kongelige Prindsar og Prindsesser“, og som jeg ogsaa tiltræder, naturligvis er at forstaae med den Modification, at de Paa-gjældende opholde sig her i Landet — om man saa vil, ved Kongens Hof — og høre ind under den Huusmyndighed, den almindelige Myndighed, som Kongen udøver over de kongelige